पुरुमीळहाजमीळ्हौ सौहोत्रौ। अश्विनौ। त्रिष्टुप्

तं वां रथं व्यम्दा हुवेम पृथुज्रयमिश्वना संगितिं गोः।

यः सूर्यां वहित वन्धुरायुर्गिवीहसं पुरुतमं वसूयुम्॥ ४.०४४.०१

अश्विना- प्राणेशनशक्तिभृतो । पृथुज्रयम्- महावेगम् । गोः सङ्गतिम्- रिश्ममन्तम् । गिर्वाहसम्- मन्त्रवाहकम् । पुरुतमम्- अतिशयेन प्रभृतम् । वसूयुम्- सम्पत्कामम् । वाम्- युवयोः । रथम्- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकं वाहनम् । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । वयम् । अद्य- इदानीम् । हुवेम- आह्वयामः । यः । बन्धुरयुः- आधारभूतकाष्ठयुक्तः । सूर्यां- उषसं विद्याम् । वहति तं हुवेम ॥१॥

युवं श्रियमिश्वना देवता तां दिवौ नपाता वनथः शचीिमः।

युवोर्वपुरिम पृक्षः सचन्ते वर्हन्ति यत्केकुहासो रथे वाम्॥ ४.०४४.०२

युवम्- युवाम्। अश्विना- हे प्राणेशौ। देवता- देवौ। दिवो नपाता- दिव्यौ। श्रियम्- लक्ष्मीम्। श्राचीभिः- प्रज्ञाभिः। वनथः- उपासध्वे। यत्- यदा। ककुहासः- मुख्या अश्वाः प्राणाः। रथे- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीके वाहने। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। वाम्। वहन्ति। तदा। युवोः- युवयोः। वपुः- देहम्। पृक्षः- सोमाख्यमन्नम्। अभि सचन्ते- आभिमुख्येन सङ्गच्छन्ति॥२॥

को वामुद्या करते रातहेव्य ऊतये वा सुतुपेयाय वाकैः।

ऋतस्यं वा वनुषे पूर्व्याय नमो येमानो अश्विना वेवर्तत्॥ ४.०४४.०३

कः। रातहव्यः- दत्तहविष्कः। वाम्- युवयोः। अद्य- इदानीम्। ऊतये- रक्षायै। सुतपेयाय-रसानुभूतये। अर्कैः- मन्त्रैः। करते- स्तुतिं करोति। पूर्व्याय- पुराणाय। ऋतस्य। वनुषे-

सम्भजनाय। नमो येमानः- नमस्कारं कुर्वाणः। कः। अश्विना- अश्विनो। ववर्तत्-आवर्तयेत्॥३॥

हिर्ण्ययेन पुरुभू रथेनेमं युइं नास्त्योपं यातम्।

पिर्बाथ इन्मधुनः सोम्यस्य दर्धथो रहाँ विधते जनीय॥ ४.०४४.०४

हिरण्यनेन- ज्योतिष्मता । रथेन । पुरुभू- बहुधा भवन्तो । नासत्या- सत्यस्वरूपाविश्वनो । यज्ञम् । उप यातम्- आगच्छतम् । मधुनः- मधुरम् । सोम्यस्य- रसम् । पिबाथः- अनुभवथः । विधते- पिरचरते । जनाय- विशे । रत्नम्- रमणीयं भावनम् । दधथः- धारयथः ॥४ ॥

आ नौ यातं दिवो अच्छो पृथिव्या हिर्ण्ययेन सुवृता रथेन।

मा वीमन्ये नि येमन्देवयन्तः सं यद्दे नाभिः पूर्व्या वीम्॥ ४.०४४.०५

हिरण्ययेन- ज्योतिष्मता। रथेन- वाहनेन। दिवः- नभसः। पृथिव्याः- भूम्याश्च। नः- अस्मान्। अच्छा- अभिलक्ष्य। आ यातम्- आगच्छतम्। यत्- यदा। वाम्- युवाम्। पूर्व्या- पुराणी। नाभिः- बन्धिका कुम्भकभूतसावित्री। सं ददे- संबंधाति। तदा। अन्ये- इतरे। अध्यात्मसाधनविरोधिभूता अन्तराया इति भावः। देवयन्तः- द्योतनशक्तीर्बंद्धुमिच्छन्तः। वाम्- युवाम्। मा नि यमन्- मा नियमनं कुर्वन्तु॥५॥

नू नौ र्यिं पुरुवीरं बृहन्तुं दस्रा मिमाथामुभयेष्वस्मे।

नरो यद्वीमिधना स्तोममार्वन्सधस्तुतिमाजमी ब्हासी अग्मन्॥ ४.०४४.०६

नु- क्षिप्रम्। नः- अस्माकम्। बृहन्तम्- महतीम्। पुरुवीरम्- प्रभूतवीर्यसम्पन्नाम्। रियम्- दानयोग्यसम्पदम्। उभयेषु- अभ्युदयिनःश्रेयसपरेषु। अस्मे- अस्मासु। दस्ना- दर्शनीयाविश्वनौ। मिमाथाम्- कुरुतम्। अश्विना- हे अश्विनौ। यत्- यदा। वाम्- युवयोः। स्तोमम्- मन्त्रम्। नरः- मनुष्याः। आवन्- प्राप्नुविन्ति। तदा। अजमीळ्हासः- अजायमाने आत्मिन रममाणा उपासकाः। सधस्तुतिम्- युवयोः सहस्तुतिम्। अग्मन्- प्राप्नुविन्ति॥६॥

WEBOLIM

इहेह् यद्वां सम्ना पंपृक्षे सेयमस्मे सुमितिवीजरता। उरुष्यतं जरितारं युवं हे श्रितः कामो नासत्या युवद्रिक्॥ ४.०४४.०७ पूर्वं व्याख्यातम् (४.४३.०७)॥७॥

WEBOLIM